

23. november 2020
19/07729

ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSE i sag om særkontrol af energibesparelser vedrørende halm- og biomasse- kedler

Energiklagenævnet
NÆVNENES HUS
Toldboden 2
8800 Viborg

Energiklagenævnet har modtaget en klage fra Ribe Fjernvarme A.m.b.a. (her-
efter klager) over Energistyrelsens afgørelse om korrektion af klagers indbe-
rettede energibesparelser vedrørende halm- og biomassekedler.

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
EAN nr. 5798000026070
ekn@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

Energiklagenævnet stadfæster Energistyrelsens afgørelse.

Nævnets sammensætning

Nævnetsformand og dommer Peter Ulrik Urskov
Næstformand, professor, cand.jur. og ph.d. Bent Ole Gram Mortensen
Advokat Håkun Djurhuus
Seniorforsker og civilingeniør Kirsten Englund Thomsen
Direktør Finn Lauritzen

1. Klagen til Energiklagenævnet

Energiklagenævnet har den 15. oktober 2019 modtaget klagen over Energi-
styrelsens afgørelse af 11. marts 2019, som blev fastholdt ved Energistyre-
lens revurdering den 15. oktober 2019.

Klagen er fremsendt til Energistyrelsen den 27. marts 2019, som efter revur-
deringen har videresendt klagen til Energiklagenævnet i overensstemmelse
med § 38, stk. 1, 2. og 3. pkt., i bekendtgørelse nr. 619 af 29. maj 2018 om
energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder.¹

Sagen drejer sig om, hvorvidt Energistyrelsen med rette har pålagt klager at
foretage fuld korrektion af den indberettede energibesparelse, som Energi-
styrelsen har kontrolleret, herunder hvorvidt klager i tilstrækkelig grad har do-
kumenteret den indberettede energibesparelse.

2. Sagens oplysninger

¹ Energistyrelsens afgørelse er truffet i henhold til bekendtgørelse nr. 619 af 29. maj 2018 om energi-
spareydelse i net- og distributionsvirksomheder, der var gældende på tidspunktet, hvor Energistyrelsen
traf den påklagede afgørelse. Bekendtgørelsen er i dag erstattet af bekendtgørelse nr. 864 af 26. august
2019.

Som led i Energistyrelsens tilsynspligt med energiselskabernes energispareindsats har Energistyrelsen gennemført en særkontrol af en række sager, hvor der er givet tilskud til udskiftning af halm- og biomassekedler hos slutbrugere, med henblik på at kontrollere om opgørelserne af energibesparelserne er i overensstemmelse med reglerne i den dagældende energisparebekendtgørelse.²

Klager fik i den forbindelse i 2018 udtrukket to sager vedrørende forskellige slutbrugere. Begge sager er genstand for behandling i nærværende afgørelse:

1. Sag 1
2. Sag 2

Sag 1

I denne sag har klager indberettet en energibesparelse på 62,341 MWh, der er realiseret i 2016 i forbindelse med en udskiftning af Sag 1's gamle fastbrændselskedel.

Som dokumentation for førforbruget er der vedlagt en tro- og loveerklæring fra slutbrugeren, hvori slutbrugeren bekræfter, at det oplyste årsforbrug, der er anvendt i oplysningsskemaet, er korrekt. I forbindelse hermed har aktøren³ henvist til, at det af referatet fra mødet i Teknisk Arbejdsgruppe den 25. juni 2014 og fra mødet den 12. april 2018 om stikprøvekontrol 2015 fremgår, at dette accepteres som dokumentation. Aktøren har desuden henvist til, at de skærpede regler om dokumentation af førforbruget i forbindelse med udskiftning af biomasse- eller anden fastbrændselskedel først trådte i kraft den 14. november 2016, jf. Energistyrelsens FAQ version 11.2 af 11. november 2016.⁴

Ejendommen er vurderet til et energimærke C (90 kWh/m² pr. år) på baggrund af en faglig vurdering af ejendommen. Ud fra dette er ejendommens varmebehov beregnet. Aktøren var forud for vurderingen ikke bekendt med, at der allerede forelå et energimærke D på ejendommen.

Virkningsgraden for den gamle kedel er fastsat til 25,84 %, og er beregnet som bygningernes varmebehov i forhold til det oplyste forbrug. Til underbygning af virkningsgraden har aktøren henvist til, at virkningsgraden ligger in-

² Bekendtgørelse nr. 830 af 27. juni 2016 var gældende på tidspunktet for indgåelse af en bindende aftale med slutbrugeren om netvirksomhedens medvirken til realisering af energispareprojekterne i oktober 2016, hvorfor denne skal anvendes ved behandlingen, jf. bekendtgørelse nr. 619 af 29. maj 2018 om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder § 41. stk. 1.

³ Dansk Energirådgivning A/S har ageret aktør for klager.

⁴ Der blev i henhold til FAQ'en indført krav om dokumenteret førforbrug i form af regninger, presse-sedler mv., eller ved en normenergiberegning, der afspejler det faktiske varmebehov.

den for normalen, når man kigger på forskellige DAKVE-godkendte projekters virkningsgrader.⁵ Aktøren har tillige henvist til, at virkningsgraden er eftervist ved hjælp af Energistyrelsens standardløsning,⁶ som har beregnet virkningsgraden til 24 %.

Virkningsgraden på den nye kedel er i henhold til en efterprøvning fastsat til 92,4 %.

Sag 2

I denne sag har klager indberettet en energibesparelse på 111,235 MWh, der er realiseret i 2016 i forbindelse med en udskiftning af Sag 2s gamle olie- og fastbrændselskedler.

Som dokumentation for førforbruget er der vedlagt en tro- og loveerklæring fra slutbrugeren, hvori slutbrugeren bekræfter, at det oplyste årsforbrug, der er anvendt i oplysningsskemaet, er korrekt. I forbindelse hermed har aktøren henvist til, at det af referatet fra mødet i Teknisk Arbejdsgruppe den 25. juni 2014 og fra mødet den 12. april 2018 om stikprøvekontrol 2015 fremgår, at dette accepteres som dokumentation. Aktøren har desuden henvist til, at de skærpede regler om dokumentation af førforbruget i forbindelse med udskiftning af biomasse- eller anden fastbrændselskedel først trådte i kraft den 14. november 2016.

Varmebehovet i ejendommen er beregnet ved anvendelse af nøgletal fra energimærkeskalaen.

Virkningsgraden for de gamle kedler er fastsat til 22,26 %, og er beregnet som bygningernes varmebehov i forhold til det oplyste forbrug. Til underbygning af virkningsgraden har aktøren henvist til, at virkningsgraden ligger inden for normalen, når man kigger på forskellige DAKVE-godkendte projekters virkningsgrader. Aktøren har tillige henvist til, at virkningsgraden er eftervist ved hjælp af Energistyrelsens standardløsning, som har beregnet virkningsgraden til 20 %.

De nye kedlers virkningsgrad er fastsat til 85,9 %.

Som grundlag for godkendelse af de indberettede energibesparelser for begge sager har aktøren henvist til, at klager har anvendt den samme opgørelsesmetode, som er godkendt i DAKVE-projekt nr. 16026. Projektet er godkendt før påbegyndelsen af begge projekter, og af beregningsværktøjet fremgår det, at der er anvendt et førforbrug, der er baseret på et oplyst forbrug, ligesom der er anvendt et energimærke til at eftervise virkningsgraden.

⁵ DAKVE står for Dansk kWh-Verifikationsenhed. Enheden blev etableret som en del af energispareaftalen af 13. november 2012 med henblik på at give net- og distributionsselskaberne mulighed for at få forhåndsgodkendt opgørelsesmetoder og verificeret projekter, jf. bilag 9, punkt 4 i Energispareaftalen. Energistyrelsen besluttede i samarbejde med Teknisk Arbejdsgruppe at stoppe for nye ansøgninger til Verifikationsenheden den 11. november 2016.

⁶ Energistyrelsens standardløsning er et notat om standardløsning for udskiftning af biomasse- og anden fastbrændselskedel med tilhørende regneark med kedelberegner.

3. Energistyrelsens afgørelse af 11. marts 2019

Energistyrelsen har den 11. marts 2019 truffet afgørelse om fuld korrektion af de indberettede energibesparelser på i alt 173,58 MWh, jf. energisparebekendtgørelsens § 33, stk. 2. Energistyrelsen har begrundet korrektionen med, at forbruget og de anvendte virkningsgrader ikke er tilstrækkelig dokumenteret, jf. energispareaftalens bilag 7, punkt 2.2.⁷

Sag 1

Energistyrelsen har navnlig anført, at det er uklart, om der er indgået yderligere materiale i godkendelsen af det fremsendte DAKVE-projekt, samt at DAKVE-godkendelsen ikke angiver en godkendelse af metoden for fastsættelse af energiforbruget. Energistyrelsen har derudover anført, at der i eftersituationen er anvendt et energimærke til at eftervise en virkningsgrad, og at denne løsning ikke kan anvendes, da energiforbruget i førsituationen fortsat ikke er dokumenteret. Hvis denne løsning anvendes, kan der i øvrigt ikke anvendes et andet energimærke end det, som fremgår af BBR eller af energimærkningsrapporten for bygningen.

Sag 2

Energistyrelsen har som i ovenstående sag navnlig anført, at det er uklart, om der er indgået yderligere materiale i godkendelsen af den fremsendte DAKVE-godkendelse, samt at DAKVE-godkendelsen ikke angiver en godkendelse af metoden for fastsættelse af energiforbruget. Energistyrelsen har derudover anført, at der i eftersituationen er anvendt et energimærke til at eftervise en virkningsgrad, og at denne løsning ikke kan anvendes, eftersom energiforbruget i førsituationen ikke er dokumenteret. Energistyrelsen har desuden bemærket, at energiforbruget er meget højt i forhold til husets størrelse, samt at virkningsgraden er meget lav.

Om anvendelse af tro- og loveerklæringer som dokumentation i begge sager har Energistyrelsen, forud for de endelige afgørelser, henledt klagers opmærksomhed på konklusionen fra mødet den 12. april 2018, hvor der fremgår følgende om anvendelse af tro- og loveerklæringer; ”ENS fortolker kravene til opgørelse af forbruget før gennemførelsen af energibesparelsen i bilag 6 således, at udgangspunktet er, at der skal foreligge dokumentation for opgørelse af forbruget, og at en (tro- og love) erklæring herom i udgangspunktet ikke opfylder dette krav. I sager fra 2012 aftalen vil ENS dog som udgangspunkt acceptere en (tro og love) erklæring om før forbrug, såfremt oplysningerne vurderes fagligt plausible og er understøttet af fakta i sagen. Hvis oplysninger i en konkret sag derimod ikke vurderes fagligt plausible og ikke er understøttet af andre fakta, vil ENS kræve underbygning og dokumentation herfor i forbindelse med høringen. ENS kan som myndighed herefter vurdere, at forbruget ikke er tilstrækkeligt dokumenteret, og dermed at energibesparelsen heller ikke er tilstrækkeligt dokumenteret og pålægge en korrektion af sagen. Derfor finder ENS generelt, at der er grundlag for at

⁷ Aftale af 13. november 2012 om Energiselskabernes energispareindsats mellem klima-, energi- og bygningsministeren og net- og distributionsselskaberne inden for el, naturgas, fjernvarme og olie repræsenteret ved Dansk Energi, HMN Naturgas, DONG Gas Distribution, Naturgas Fyn Distribution, Dansk Fjernvarme, Foreningen Danske Kraftvarmeværker samt Energi- og olieforum. Aftalen er en opfølgning på den politiske aftale af 22. marts 2012 om den danske energipolitik 2012-2020.

efterspørge dokumentation for forbruget i førsituationen, medmindre forbruget kan vurderes til at være plausibelt og er understøttet af fakta i øvrigt.” Energistyrelsen har i begge sager efterspurgt yderligere dokumentation af førforbruget og har ikke fundet, at den af klager indsendte dokumentation er tilstrækkelig.

4. Klagers bemærkninger

Klager er af den opfattelse, at der ikke skal foretages korrektion af de indberettede energibesparelser. Til støtte herfor aktøren navnlig anført følgende:

- Begge projekter er udført efter en DAKVE-godkendt opgørelsesmetode, som stammer fra DAKVE-projekt nr. 16026.
- Det er aktørens opfattelse, at det ud fra energispareaftalens beskrivelse af verifikationsenheden sammenholdt med verifikators mail vedrørende verifikationen af DAKVE-projekt nr. 16026 må antages, at opfattelsen dengang var, at en verifikation af et projekts opgørelsesmetode betød, at der kunne udarbejdes en ”standardberegner” som, inden for nogle begrænsninger, altid ville være gyldig.
- Energiforbruget i førsituationen er i den DAKVE-godkendte metode dokumenteret ved en tro- og loveerklæringer om et oplyst forbrug. Det er almindelig kendt, at et forbrug af brænde ikke kan dokumenteres med en faktura/måling, og dermed er den eneste mulighed et skøn/oplyst forbrug. Forbrug af brænde til en- og tofamiliehuse sker ofte ved indsamling af træ i nærområdet. Derudover har man ofte brænde til en længere periode, så man ikke skal bekymre sig om indsamling af brænde hvert år. Der var på opgørelsestidspunktet således ikke andre metoder tilgængelige.
- I forhold til sag 1 anføres det, at der forud for vurderingen af bygningen ikke var kendskab til, at det var fastsat til et energimærke D. Det påpeges derfor, at der, hvis korrektion kommer på tale, kun skal ske korrektion med -9.600 kWh.

5. Energistyrelsens afgørelse af 15. oktober 2019

Ved Energistyrelsens afgørelse af 15. oktober 2019 har Energistyrelsen fastholdt sin afgørelse af 11. marts 2019. Energistyrelsen fastholder dermed, at tro- og loveerklæringerne ikke alene kan dokumentere kedlernes energiforbrug i førsituationen. Energistyrelsen har således ikke fundet, at der er fremsendt yderligere dokumentation, der kan redegøre for klagers opgjorte virkningsgrad samt energiforbruget i førsituationen.

Energistyrelsen har navnlig lagt vægt på, at regnearket, der indeholder nøgletal og en beregningsmetode, ikke indeholder nogen forklaring på, hvor tallene stammer fra, eller hvordan den endelige beregningsmetode er fremkommet. Energistyrelsen har endvidere lagt vægt på, at der er uoverensstemmelse mellem beskrivelserne, verifikators noter og hvad der faktisk er sket. Energistyrelsen har på baggrund heraf konkluderet, at der ikke er indsendt fuldstændigt

materiale i forhold til, hvad der ligger til grund for godkendelsen. Det er derfor uklart, hvad der er godkendt. Det bemærkes i relation hertil, at der i verifikationserklæringens bemærkninger er taget forbehold for, at brugeren er i stand til at analysere situationen.

I forhold til beregningsforudsætningerne for projektet har Energistyrelsen bemærket, at der er anvendt nøgletal, der anvender bruttoforbrug som måleenhed. Disse nøgletal bliver dermed ikke retvisende for andre sager, uagtet at en verifikator ikke specifikt har taget stilling til dette.

Der er desuden ikke fremsendt yderligere materiale, der relaterer sig til DAKVE-godkendelsen, hvorfor det er uklart for Energistyrelsen, om eventuelle andre forhold har ligget til grund for godkendelsen, eller om der har været opklarende spørgsmål i forhold til det indsendte. Det medsendte udklip af en korrespondance mellem verifikator og ansøger peger i retningen heraf, men denne dokumentation er ikke medsendt.

Derudover følger det af verifikationserklæringen, at dokumentation af et forbrug inden konvertering kan erstattes af en beregning, der bygger på i forånd fastsatte nøgletal, der er verificeret og fundet pålidelige. Heraf udledes, at verifikator ikke har forholdt sig til, hvorvidt de benyttede nøgletal er pålidelige, eller om de kan benyttes i sammenlignelige situationer.

6. Dansk Fjernvarmes bemærkninger

Dansk Fjernvarme har ingen bemærkninger til sagen.

7. Retsgrundlaget

Retsgrundlaget fremgår af bilag til denne afgørelse.

8. Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Nærværende sag drejer sig om, hvorvidt klagers dokumentation kan sandsynliggøre den indberettede energibesparelse, herunder virkningsgraden og forbrug.

Det fremgår af den dagældende energisparebekendtgørelses⁸ § 7, stk. 1, at net- og distributionsvirksomhederne skal sikre, at der realiseres dokumenterbare energibesparelser i et omfang, der mindst opfylder de i bilag 1 nævnte energibesparelsesmålsætninger.

Det fremgår videre af energisparebekendtgørelsens § 11, stk. 1, at net og distributionselskaberne skal dokumentere, at energisparemålsætningerne og bestemmelserne om tilskrivning og opgørelse af energibesparelser er opfyldt.

Energibesparelsen kan opgøres enten på baggrund af standardværdier, hvilket typisk anvendes ved opgørelse i boliger og mindre bygninger, eller på baggrund af en specifik opgørelse, hvilket typisk anvendes ved større projekter i

⁸ Bekendtgørelse nr. 830 af 27. juni 2016 var gældende på tidspunktet for indgåelse af en bindende aftale med slutbrugeren om netvirksomhedens medvirken til realisering af energispareprojekterne i oktober 2016, hvorfor denne skal anvendes ved behandlingen, jf. bekendtgørelse nr. 619 af 29. maj 2018 om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder § 41. stk. 1.

erhvervsvirksomheder, jf. § 9, stk. 1, nr. 2.

Kravene til dokumentation for opgørelsen af specifikt opgjorte energibesparelser er nærmere beskrevet i bilag 7, pkt. 2.2 til energispareaftalen, hvoraf det blandt andet fremgår, at net- og distributionsselskabet skal kunne dokumentere alle beregninger, målinger og andre forhold vedrørende opgørelsen af den konkrete energibesparelse jf. bilag 6 herunder bl.a.:

- Opgørelse af energiforbruget før gennemførelse af tiltaget
- Opgørelse af energiforbruget efter gennemførelse af tiltaget
- Opgørelse af tiltagets effekt udtrykt ved den samlede energibesparelse i tiltagets første driftsår efter gennemførelse. Der skal korrigeres for evt. ændringer i driftstider, produktionsvolumen og produktionssammensætning mv.
- Anvendte forudsætninger (driftstider, produktionsændringer, mærkeeffekter m.m.)

Af bilag 6, punkt 2 fremgår det desuden, at opgørelserne af energiforbruget før og efter gennemførelse af energibesparelsen og dermed tiltagets effekt skal baseres på konkrete målinger, besparelser på hovedmåleren, fakturaer fra energiselskaberne og/eller tekniske beregninger. Alle oplysninger i opgørelsen af energiforbruget skal dokumenteres med referencer til de anvendte kilder, så det er muligt at genfinde data. Der er dog ikke et generelt krav om måling af forbrug før og efter.

Klager er således ansvarlig for, at de indberettede energibesparelser er dokumenterbare.

I de foreliggende sager har klager dokumenteret førforbruget ved en tro- og loveerklæring fra slutbrugeren. Klager har i forbindelse hermed anført, at tro- og loveerklæringer var den eneste mulighed for dokumentation af førforbrug på daværende tidspunkt, og at de skærpede regler om dokumentation af førforbrug først trådte i kraft den 14. november 2016.

Virkningsgraderne er beregnet som bygningernes varmebehov i forhold til det oplyste førforbrug. Klager har i relation hertil anført, at de anvendte virkningsgrader er realistiske, da virkningsgraderne ifølge Energistyrelsens standardløsning er lavere. Klager har tillige henvist til, at virkningsgraderne ligger inden for normalen ifølge flere DAKVE-godkendte projekter.

Energiklagenævnet finder efter en samlet vurdering, at klager ikke i tilstrækkelig grad har dokumenteret størrelsen af de indberettede energibesparelser, jf. energisparebekendtgørelsens § 7, stk. 1. Energiklagenævnet er således enigt med Energistyrelsen i, at i tro- og loveerklæringerne ikke i sig selv udgør tilstrækkelig dokumentation for brændselsforbruget i førsituationen i de foreliggende tilfælde, hvilket tillige betyder, at virkningsgraden heller ikke anses for tilstrækkeligt dokumenteret. Energiklagenævnet har i den sammenhæng lagt vægt på, at tro- og loveerklæringerne ikke er underbygget nærmere

af øvrige oplysninger i sagen, hvilket eksempelvis kan være en ekstern vurdering af brændselsforbruget eller af anlægget.

Den omstændighed, at energibesparelserne er opgjort forud for den 14. november 2016, hvor Energistyrelsen udtrykkelig har anført, at tro- og loveerklæringer ikke accepteres som dokumentation for brændselsforbruget i førsituationen, indebærer ikke, at klager har et retskrav på, at tro- og loveerklæringer udgør tilstrækkeligt dokumentationsgrundlag. Energistyrelsen har således også inden dette tidspunkt kunnet kræve yderligere dokumentation.

Energiklagenævnet finder således, at henvisningen til, at de anvendte virkningsgrader ligger inden for normalen set i forhold andre DAKVE-godkendte projekter, ikke har underbygget de anvendte virkningsgrader. Energiklagenævnet har i den forbindelse navnlig lagt vægt på, at gennemsnittet for DAKVE-godkendte projekter ikke siger noget om den konkrete sag. Energiklagenævnet bemærker dog, at begge virkningsgrader ligger under gennemsnittet for de godkendte projekter. Energiklagenævnet finder endvidere, at henvisningen til, at klager har eftervist de anvendte virkningsgrader via Energistirelsens standardløsning, ikke har underbygget de anvendte virkningsgrader. Ifølge Energistirelsens standardløsning kan en kedels virkningsgrad ikke sættes lavere end 35 %.

I de foreliggende sager har klager tillige gjort gældende, at energibesparelserne bør godkendes, da opgørelserne heraf har fulgt en DAKVE-godkendt opgørelsesmetode fra DAKVE-projekt nr. 16026, der blev godkendt forud for projekternes påbegyndelse. I denne opgørelsesmetode anvendes et oplyst forbrug baseret på en tro- og loveerklæring som dokumentation for forbruget.

Det fremgår af energispareaftalens bilag 9, punkt 4, at etableringen af verifikationsenheden skete med henblik på at give selskaber, der varetog energispareforpligtelsen, mulighed for at få forhåndsgodkendt opgørelsesmetoder og verificeret projekter. Verifikationsenheden blev dels tænkt anvendt i forbindelse med fastlæggelse af metode til dokumentation af et projekt forud for igangsættelse af projektet og dels i forbindelse med verifikation af den endelige dokumentation af et gennemført projekt.

Energiklagenævnet fortolker ovenstående således, at en DAKVE-verificering gælder et konkret projekt og opgørelsesmetoden i det konkrete projekt. Det fremgår således ikke, at andre projekter der følger samme opgørelsesmetode, skal godkendes uden videre.

Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at klager med henvisning til DAKVE-verificeringen ikke har dokumenteret forbruget og dermed heller ikke virkningsgraden. Energiklagenævnet har ved vurderingen heraf navnlig lagt vægt på, at det følger af energisparebekendtgørelsens § 7, stk. 1, at de realiserede energibesparelser skal være dokumenterbare, hvorfor der skal foreligge dokumentation for de konkrete energibesparelser i de udtrukne sager.

Da klager ikke har fremsendt yderligere dokumentation for forbruget og virkningsgraden, finder Energiklagenævnet, at klager ikke har dokumenteret

førforbruget og dermed virkningsgraden tilstrækkeligt. Energiklagenævnet stadfæster derfor Energistyrelsens afgørelse om fuld korrektion af de indberettede energibesparelser for begge sager.

Det øvrige af klager anførte, kan ikke føre til et andet resultat.

9. Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energistyrelsens afgørelse af 11. marts 2019, som er fastholdt ved Energistyrelsens genvurdering af 15. oktober 2019.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 10. november 2020.

Energiklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 38, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 864 af 26. august 2019 om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder, jf. § 26, stk. 1, i lovebekendtgørelse nr. 120 af 6. februar 2020 om varmforsyning.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmforsyningsloven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmforsyningslovens § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på hjemmesiden www.naevneneshus.dk under menupunktet Nævnene > Energiklagenævnet > Tidligere afgørelser.

Bilag

Bekendtgørelse nr. 830 af 27. juni 2016 om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder:

”[...]

§ 7. Net- og distributionsvirksomhederne skal sikre, at der realiseres dokumenterbare energibesparelser i et omfang, der mindst opfylder de i bilag 1 nævnte energibesparelsesmålsætninger.

...

§ 9. Virkningen af energispareaktiviteter, som ifølge § 8 anses for realiseret af net- og distributionsvirksomhederne, opgøres som nævnt nedenfor:

- 1) Ved en standardiseret aktivitet hos en konkret forbruger opgøres energibesparelsen på grundlag af generelle standardværdier, jf. bilag 5, litra a. Standardværdierne fastsættes af Energistyrelsen efter drøftelse med repræsentanter for net- og distributionsvirksomhederne. Standardværdierne offentliggøres på Energistyrelsens hjemmeside www.ens.dk
- 2) Ved en konkret aktivitet hos en konkret forbruger inden for områder, hvor der ikke findes en standardværdi, opgøres energibesparelsen specifikt, jf. bilag 5, litra c.

...

§ 11. Net- og distributionsvirksomhederne skal dokumentere, at energisparemålsætningerne og bestemmelserne om tilskrivning og opgørelse af energibesparelser er opfyldt, jf. §§ 7-9.

[...]”

Uddrag af aftale af 13. november 2012 om energiselskabernes energispareindsats mellem klima-, energi- og bygningsministeren og net- og distributionselskaberne inden for el, naturgas, fjernvarme og olie repræsenteret ved Dansk Energi, HMN Naturgas, DONG Gas Distribution, Naturgas Fyn Distribution, Dansk Fjernvarme, Foreningen Danske Kraftvarmeverker samt Energi- og olieforum:

”[...]

Bilag 6, punkt 2. Specifik opgørelse anvendes på specifikke tiltag eller samlede løsninger, hvor der ikke er fastsat en standardværdi, typisk ved større og/eller integrerede projekter i erhvervsvirksomheder eller offentlige institutioner.

Hvis der skal anvendes specifik opgørelse til en del af et projekt, skal hele projektet opgøres specifikt, herunder også effekten af initiativer, hvor der findes standardværdier. Ved specifik opgørelse af effekten af et integreret projekt, som består af forskellige delprojekter, skal der tages hensyn til evt. overlap mellem effekten af de forskellige delprojekter. Besparelser inden for teknologier, hvor standardværdien er nul kan ikke medregnes.

En specifik opgørelse skal gennemføres for en repræsentativ og sammenlignelig produktionsperiode og skal som minimum indeholde:

- En opgørelse af energiforbruget før gennemførelse af tiltaget – *referencen*
- En opgørelse af energiforbruget efter gennemførelse af tiltaget, samt
- Opgørelse af tiltagets effekt udtrykt ved den samlede energibesparelse i tiltagets første driftsår efter gennemførelse. Der skal korrigeres for evt. ændringer i driftstider, produktionsvolumen og produktionssammensætning mv.

Opgørelse af energiforbruget før og efter gennemførelse af energibesparelsen og dermed tiltagets effekt skal baseres på konkrete målinger, besparelser på hovedmåleren, fakturaer fra energiselskaber og/eller tekniske beregninger. Hvis der er ændringer i produktionsvolumen og -sammensætning samt driftstider, skal der korrigeres herfor. Hvis energisparetiltaget omfatter besparelser inden for flere energikilder, skal referencen og besparelsen opgøres for hver energikilde. Alle oplysninger i opgørelsen af energiforbruget skal dokumenteres med referencer til de anvendte kilder, så det er muligt at genfinde data.

I forbindelse med en specifik opgørelse kan energimærkningen af bygninger kun anvendes som grundlag, hvis effektopgørelsen heri lever op til kravene i denne aftale.

Detaljeringsgraden af den specifikke opgørelse skal tilpasses det konkrete projekt. Jo større projektet er, desto større er kravene til opgørelsen. Som det fremgår ovenfor, er der ikke et generelt krav om måling af forbrug før og efter.

...

Bilag 7, punkt 2.2.

Net- og distributionsselskabet skal kunne dokumentere alle beregninger, målinger og andre forhold vedrørende opgørelsen af den konkrete energibesparelse jf. bilag 6 herunder:

- Opgørelse af energiforbruget før gennemførelse af tiltaget – *referencen*
- Opgørelse af energiforbruget efter gennemførelse af tiltaget, samt
- Opgørelse af tiltagets effekt udtrykt ved den samlede energibesparelse i tiltagets første driftsår efter gennemførelse. Der skal korrigeres for evt. ændringer i driftstider, produktionsvolumen og produktionssammensætning mv.
- Anvendte forudsætninger (driftstider, produktionsændringer, mærkeeffekter m.m.)
- Projektets simple tilbagebetalingstid, udtrykt som forholdet mellem investeringen (fra-trukket tilskud) og værdien af første års energibesparelse. Investering og energipriser skal på forlangende kunne dokumenteres med tilbud/faktura. Ikke dokumenterede omkostninger må ikke overstige 10 pct. af den samlede investering. Dokumentation kan udgøres af slutbrugerens beslutningsgrundlag for gennemførelse af det konkrete projekt
- Energiart
- Prioriterings-/konverteringsfaktor

[...]"